

Lieta C-415/04

Staatssecretaris van Financiën

pret

Stichting Kinderopvang Enschede

(Hoge Raad der Nederlanden l?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu)

Sest? PVN direkt?va – Atbr?vojumi no nodok?a – Pakalpojumi, kas ir saist?ti ar soci?lo apr?pi un soci?l?s nodrošin?šanas darbu, k? ar? b?rnu un jauniešu aizsardz?bu un izgl?t?bu

?ener?ladvok?ta F. Dž. Džeikobsa [*F. G. Jacobs*] secin?jumi, sniegti 2005. gada 15. septembr?

Tiesas spriedums (treš? pal?ta) 2006. gada 9. febru?r?

Sprieduma kopsavilkums

Noteikumi par nodok?iem – Ties?bu aktu saska?ošana – Apgroz?juma nodok?i – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma – Sestaj? direkt?v? paredz?tie atbr?vojumi no nodok?a

(Padomes Direkt?vas 77/388 13. panta A da?as 1. punkta g) un h) apakšpunkts un 2. punkta b) apakšpunkts)

Sest?s direkt?vas 77/388 13. panta A da?as 1. punkta g) un h) apakšpunkts par pakalpojumu, kas ir saist?ti ar soci?lo apr?pi un soci?l?s nodrošin?šanas darbu, k? ar? b?rnu un jauniešu aizsardz?bu un izgl?t?bu, atbr?vošanu no pievienot?s v?rt?bas nodok?a kop? ar š? panta 2. punkta b) apakšpunktu ir j?interpret? t?d?j?di, ka starpniec?ba, kuru nodrošina publisko ties?bu subjekti vai citas organiz?cijas, ko attiec?g? dal?bvalsts atzinusi par soci?la rakstura organiz?cij?m, starp person?m, kuras mekl? b?rnu uzraudz?bas pakalpojumu, un person?m, kuras tos pied?v?, var tikt atbr?vota no nodok?a atbilstoši min?taj?m norm?m tikai tad, ja b?rnu uzraudz?bas pakalpojumi paši atbilst atbr?vojumu no nodok?iem nosac?jumiem, kurus paredz š?s normas, un ja šiem pakalpojumiem ir t?ds veids un kvalit?te, ka vec?ki nevar?tu sa?emt identiskas v?rt?bas pakalpojumu, neizmantojot t?du starpniec?bu, piem?ram, ja personu, kas uzrauga b?rnus, priekšv?stures p?rbaud?šanas un apm?c?šanas darbs, ko veic šis starpnieks, ?auj izv?l?ties tikai pietiekami kompetentas un uzticamas personas b?rnu uzraudz?bai. Turkl?t šo pakalpojumu pamatm?ris nedr?kst b?t papildu ien?kumu rad?šana to sniedz?jam, veicot dar?jumus, kas tieši konkur? ar komercuz??mumu, kuriem j?maks? nodoklis, dar?jumiem. Iesniedz?jtiesai ir j?p?rbauda, vai šie nosac?jumi ir iev?roti.

(sal. ar 23., 27.–30. punktu un rezolut?vo da?u)

TIESAS SPRIEDUMS (treš? pal?ta)

2006. gada 9. febru?r? (*)

Sest? PVN direkt?va – Atbr?vojumi no nodok?a – Pakalpojumi, kas ir saist?ti ar soci?lo apr?pi un soci?l?s nodrošin?šanas darbu, k? ar? b?rnu un jauniešu aizsardz?bu un izgl?t?bu

Lieta C?415/04

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši EKL 234. pantam,

ko *Hoge Raad der Nederlanden* (N?derlande) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2004. gada 24. septembr? un kas Ties? re?istr?ts taj? paš? dien?, tiesved?b?

Staatssecretaris van Financiën

pret

Stichting Kinderopvang Enschede.

TIESA (treš? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?js A. Ross [*A. Rosas*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*], A. La Pergola [*A. La Pergola*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthel*] (referents) un A. O’K?fs [*A. Ó Caoimh*],

?ener?ladvok?ts F. Dž. Džeikobss [*F. G. Jacobs*],

sekret?rs R. Grass [*R. Grass*],

?emot v?r? rakstveida procesu,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

– *Stichting Kinderopvang Enschede* v?rd? – V. Ruvenhorsts [*W. Rouwenhorst*], nodok?u konsultants,

– N?derlandes vald?bas v?rd? – H. H. Sevenstere [*H. G. Sevenster*] un K. ten Dama [*C. ten Dam*], p?rst?ves,

– Eiropas Kopien? Komisijas v?rd? – D. Triandafilu [*D. Triantafyllou*] un A. Veim?rs [*A. Weimar*], p?rst?vji,

noklaus?jusies ?ener?ladvok?ta secin?jumus tiesas s?d? 2005. gada 15. septembr?,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu attiecas uz 13. panta A da?as 1. punkta g)–i) apakšpunkta interpret?ciju Padomes 1977. gada 17. maija Sestaj? direkt?v? 77/388/EEK par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma: vienota apr??inu b?ze (OV L 145, 1. lpp., turpm?k tekst? – “Sest? direkt?va”).

2 Šis l?gums tika iesniegts tiesved?b? starp *Stichting Kinderopvang Enschede* (turpm?k tekst? – “fonds”) un *Staatssecretaris van Financiën* (Finanšu valsts sekret?rs) sakar? ar pievienot?s v?rt?bas nodok?a (turpm?k tekst? – “PVN”), ko pras?t?js bija samaks?jis no 1998. gada 1. janv?ra

līdz 31. martam, atmaksāšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

3 Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g)–i) apakšpunkta un 2. punkta redakcija ir šāda:

“A. *Atbrīvojumi dažāmu darbību sabiedrības interesēs*

1. Ciktā tas nav pretrunā ar citiem Kopienas noteikumiem, dalībvalstis atbrīvo turpmāk minētās darbības atbilstīgi noteikumiem, ko tās pieņem, lai nodrošinātu pareizu un godīgu šo atbrīvojumu piemērošanu un lai nepieautu nekādu nodokļu nemaksāšanu, apiešanu vai āunprātīgu izmantošanu:

[..]

g) tūdu pakalpojumu sniegšanu un tūdu preču piegādi, kas ir cieši saistīti ar sociālo aprūpi un sociālo nodrošināšanas darbu, ieskaitot tos, ko veic veco āuzu pansionāti, publisko tiesību subjekti vai citas organizācijas, ko attiecīgā dalībvalsts atzinusi par labdarības [sociāla rakstura] organizācijām;

h) tūdu pakalpojumu sniegšanu un tūdu preču piegādi, kas ir cieši saistīti ar bērnu un jauniešu aizsardzību, ko veic publisko tiesību subjekti vai citas organizācijas, ko attiecīgā dalībvalsts atzinusi par labdarības [sociāla rakstura] organizācijām;

i) bērnu vai jauniešu izglītību, skolas vai universitātes izglītību, arodizglītību vai pērkvalifikāciju, ieskaitot ar to cieši saistītu pakalpojumu sniegšanu vai preču piegādi, ko veic publisko tiesību subjekti, kuriem tas ir mērķis, vai citas organizācijas, kurām attiecīgā dalībvalsts noteikusi līdzīgus mērķus;

[..]

2. a) [..]

b) preču piegādei vai pakalpojumu sniegšanai nepiešķir 1. punkta b), g), h), i), l), m) un n) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu, ja:

– tas nav būtiski svarīgs [nepieciešams] atbrīvotajiem darījumiem,

– to pamatmērķis ir gūt organizācijai papildu ienākumus, veicot darījumus, kas tieši konkurē ar komercuzņēmumu darījumiem, kuriem jāmaksā pievienotās vērtības nodoklis.”

Valsts tiesiskais regulējums

4 1968. gada 28. jūnija Likuma par apgrozījuma nodokli (*Wet op de omzetbelasting 1968, Staatsblad 1968, Nr. 329*) 11. panta 1. punkta f) apakšpunkts tādā redakcijā, kas bija piemērojama pamata prāvā aplūkotajā fiskālajā gadā (turpmāk tekstā – “1968. gada likums”), nosaka:

“11. pants

1. Ievērojot nosacījumu, ko paredz valsts pārvaldes noteikumi, no nodokļa tiek atbrīvota:

[..]

f) sociāla vai kultūras rakstura preču piegāde un pakalpojumu sniegšana, ko nosaka valsts pārvaldes noteikumi, ja uzņēmums neriskojas peļņas nolūkā un nerodas smagi konkurences apstākļu traucējumi attiecībā uz uzņēmumiem, kuri riskojas peļņas nolūkā.”

5 1968. gada 12. augusta izpildes noteikumu par apgrozījuma nodokli (*Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968, Staatsblad 1968, Nr. 423*) 7. panta 1. punkts tādā redakcijā, kas bija piemērojama pamata prāvā aplūkotajai fiskālajai gadā (turpmāk tekstā – “izpildes noteikumi”), paredz:

“Sociāla vai kultūras rakstura preču piegāde un pakalpojumu sniegšana [1968. gada] likuma 11. panta 1. punkta f) apakšpunkta nozīmē ir tādā preču piegāde un pakalpojumu sniegšana, kas ir uzskaitīta šo noteikumu B pielikumā.”

6 Izpildes noteikumu B pielikuma b) apakšpunkta 6. punkts cita starpā norāda:

“Preču piegāde un pakalpojumu sniegšana noteikumu 7. panta nozīmē, ko tādā veidā veic zemāk norādītās organizācijas, ja tās neriskojas peļņas nolūkā:

[..]

6. Bērnu uzraudzības organizācijas un skolas bērniem, kuri slimo ar grūti ārstējamām slimībām.”

Pamata prāva un prejudiciālais jautājums

7 Fonds ir bezpeļņas organizācija, kas dažādās vietās nodrošina pirmsskolas vecuma bērnu uzraudzību un uzrauga skolas vecuma bērnus laikā, kad nenotiek mācības. Turklāt tam ir saraksts ar personām, kas pie sevis nodrošina bērnu uzraudzību pēc tam, kad tās ir pārbaudījušas organizācija. Personas, kas uzrauga bērnus, var tikt apmēcētas par fonda naudu. Vecāki, kas izvēlās sava bērna uzraudzību pie attiecīgajām personām, ar fonda palīdzību tiek iepazīstināti ar šādu personām, kas ir minētas fonda sarakstā un kuras pēc iespējas vairāk atbilst vecāku vēlmēm. Pēc tam fonds darbojas kā starpnieks, slēdzot līgumu starp bērnu vecākiem un personām, kas uzrauga bērnus. Ja pēc kāda laika kāda no pusēm nevēlas pagarināt līgumu vai arī tās noteikumi netiek ievēroti, bērnu vecāki no jauna var izmantot fonda pakalpojumus. Fonds nav atbildīgs par kaitējumu, kas izriet no līguma nepildīšanas. Tas nenodrošina arī to, ka minētās personas patiešām uzrauga bērnus attiecīgajā laikā.

8 Par pakalpojumiem, kurus tas sniedz kā starpnieks, fonds pamata prāvā aplūkotajā laikā posmā pieprasīja bērnu vecākiem samaksu NLG 3,45 apmērā par bērnu stundu, kad tika izmantoti personas, kas uzrauga bērnus, pakalpojumi. Papildus vecāki maksāja attiecīgajām personām NLG 5 par bērnu stundu.

9 Sakarā ar sniegtajiem pakalpojumiem fonds, iesniedzot deklarāciju, PVN veidā samaksāja NLG 6424 par laika posmu no 1998. gada 1. janvāra līdz 31. martam. Tomēr fonds iesniedz attiecīgajam inspektoram sādžību, prasot atmaksāt šo nodokli, balstoties uz 1968. gada likuma 11. panta 1. punkta f) apakšpunktu, izpildes noteikumu 7. panta 1. punktu, kā arī šo noteikumu B pielikuma b) apakšpunkta 6. punktu un norādot, ka no šīm normām izriet, ka attiecīgajiem pakalpojumiem ir atbrīvoti no PVN. Minētais inspektors noraidīja šo sādžību.

10 Fonds pārsūdzēja lēmumu, ar kuru tika noraidīta sādžība, *Gerechtshof te Arnhem* [Arņemas Apelācijas tiesā], kas 2001. gada 9. aprīlī spriedumā apmierināja prasību, noraidot

attiecīgo lēmumu. *Staatssecretaris van Financiën* kas cijas kārtībā pārsūdzēja spriedumu iesniedzējtiesā.

11 Šādos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* [Nīderlandes Augstākā tiesa] nolēma apturēt tiesvedību lietā un uzdot šādu prejudiciālo jautājumu:

“Vai Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g), h) un i) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka [iesniedzējtiesas lēmumā] aprakstītā pakalpojumu sniegšana – starpniecība uzraudzības nodrošināšanā pirmsskolas vecuma bērniem un skolas vecuma bērniem laikā, kad nenotiek mācības, pie viesvecīkiem mājās – ir jāuzskata par tādā pakalpojumu sniegšanu, kas ir minēta vienā vai vairākās no minētajām normām?”

Par prejudiciālo jautājumu

12 Jautājumā iesniedzējtiesa pārcēlās jautājumu, vai starpniecības starp uzraugamā bērnu vecīkiem un personām, kas uzrauga bērnus, pakalpojumu sniegšana, kā to dara minētais fonds, ir atbrīvota no PVN kā pakalpojumi, kas ir cieši saistīti ar sociālo aprūpi un sociālās nodrošināšanas darbu, kā arī bērnu un jauniešu aizsardzību un/vai bērnu un jauniešu izglītību.

13 Ievadā ir jāatgādina, ka atbilstoši judikatūrai Sestās direktīvas 13. pantā paredzētie atbrīvojumi ir jāinterpretē šauri, jo tie ir izņēmumi no vispārējā principa, ka PVN tiek iekasēts par katru pakalpojumu, ko nodokļa maksātājs sniedzis pret atlīdzību (skat. it īpaši 2005. gada 26. maija spriedumu lietā *C-498/03 Kingscrest Associates un Montecello*, Krājums, I-4427. lpp., 29. punkts, un 2005. gada 1. decembra spriedumu apvienotajās lietās *C-394/04 un C-395/04 Ygeia*, Krājums, I-10373. lpp., 15. punkts). Minētie atbrīvojumi ir patstāvīgi Kopienas tiesību jēdzieni, kuru mērķis ir novērst atšķirības PVN režīma piemērošanā dažādās dalībvalstīs (skat. it īpaši 2001. gada 11. janvāra spriedumu lietā *C-76/99 Komisija/Frāncija*, *Recueil*, I-249. lpp., 21. punkts, un iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Ygeia*, 15. punkts).

14 Turklāt Sestās direktīvas 13. panta A daļā ir paredzēts, ka no PVN ir atbrīvotas dažas darbības vispārējās intereses. Tomēr šā norma no PVN piemērošanas neatbrīvo visas darbības vispārējās intereses, bet gan tikai tās darbības, kas ir tajā uzskaitītas un ņoti sīki aprakstītas (2003. gada 20. novembra spriedums lietā *C-8/01 Taksatorringen*, *Recueil*, I-13711. lpp., 60. punkts, un iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Ygeia*, 16. punkts).

15 Lai fonda kā starpnieka sniegtos pakalpojumus varētu atbrīvot no nodokļa saskaņā ar Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) līdz i) apakšpunktu, pakalpojumiem ir jābūt cieši saistītiem ar kādu no šajās normās paredzētajām darbībām.

16 Līdz ar to vispirms ir jāpārbauda, vai personu, kas uzrauga bērnus, veikto uzraudzību, ar kuru ir saistīti fonda sniegtie starpniecības pakalpojumi, var ietilpt kādā no darbībām, kas ir minētas Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g)–i) apakšpunktā, proti – sociālā aprūpe, sociālās nodrošināšanas darbs un bērnu un jauniešu aizsardzība, kā arī bērnu un jauniešu izglītība.

17 Nav apstrīdētas tas, ka personu, kas uzrauga bērnus, veikto uzraudzību var tikt uzskatīta par pakalpojumiem, kas ietilpst sociālajā aprūpē, sociālās nodrošināšanas darbī, kā arī bērnu un jauniešu aizsardzībā Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunktā.

18 Tomēr Nīderlandes valdība domā, ka bērnu uzraudzība neietilpst bērnu vai jauniešu izglītības jomā, un līdz ar to tā uzskata, ka 1. punkta i) apakšpunkts nav piemērojams, lai atrisinātu tādā lietā kā pamata prāva.

19 Šaj? sakar? ir j?konstat?, ka Tiesas r?c?b? esoš? inform?cija ne?auj tai skaidri noteikt, vai izgl?t?ba ir b?rnu uzraudz?bas, ko veic attiec?g?s personas, neat?emama sast?vda?a. Iev?rojot š? sprieduma 17. punkt? min?tos apsv?rumus, nav vajadz?bas paust viedokli šaj? jaut?jum?.

20 T?d?j?di personu, kas uzrauga b?rnus, veikt? uzraudz?ba var ietilpt vismaz div?s atbr?vojumu no nodok?a kategorij?s, ko paredz Sest?s direkt?vas 13. panta A da?as 1. punkta g) un h) apakšpunkts.

21 Otrk?rt, ir j?nor?da, ka starp pus?m pamata pr?v? nav str?da par to, ka fonds ir organiz?cija, kuru dal?bvalsts ir atzinusi Sest?s direkt?vas 13. panta A da?as 1. punkta g) un h) apakšpunkta noz?m?. N?derlandes vald?ba un Eiropas Kopienu Komisija uzskata, ka ir vajadz?gs, lai personas, kas uzrauga b?rnus, ar? atbilstu šim krit?rijam. Šaj? sakar? t?s uzskata, ka fonda sniegtie starpniec?bas pakalpojumi nav atbr?vojumi no nodok?a, ja pakalpojums, ar kuru tie ir cieši saist?ti, pats neatbilst visiem nosac?jumiem, lai izmantotu atbr?vojumu no nodok?a.

22 Šaj? sakar? N?derlandes vald?ba pareizi atsaucas uz Sest?s direkt?vas 13. panta A da?as 2. punkta b) apakšpunkta redakciju, saska?? ar kuru “pre?u pieg?dei vai pakalpojumu sniegšanai nepieš?ir 1. punkta b), g), h), i), l), m) un n) apakšpunkt? paredz?to atbr?vojumu, ja tas nav b?tiski svar?gs [nepieciešams] atbr?votajiem dar?jumiem”. No š?m norm?m izriet, ka galvenajam dar?jumam, ar kuru ir saist?ta attiec?g? pre?u pieg?de vai pakalpojumu sniegšana, ar? ir j?b?t atbr?votam no nodok?a. T?d?j?di, lai pamata pr?v? fonda sniegtos starpniec?bas starp uzraug?m? b?rna vec?kiem un person?m, kas uzrauga b?rnus, pakalpojumus atbr?votu no nodok?a, ir nepieciešams, lai attiec?go personu sniegtie uzraudz?bas pakalpojumi paši b?tu atbr?voti no PVN.

23 T? k? personas, kas uzrauga b?rnus, ir neatkar?gas un nevar tikt uzskat?tas par publisko ties?bu subjektiem, b?rnu uzraudz?bas pakalpojumus var atbr?vot no PVN atbilstoši Sest?s direkt?vas 13. panta A da?as 1. punkta g) un h) apakšpunktam tikai tad, ja tos sniedz “organiz?cijas, ko attiec?g? dal?bvalsts atzinusi par labdar?bas [soci?la rakstura] organiz?cij?m”. Šaj? sakar? valstu iest?d?m ir pieš?irta diskrecion?r? vara, kas t?m ir j?izmanto saska?? ar Kopienu ties?b?m (šaj? sakar? skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *Kingscrest Associates* un *Montecello*, 48.–53. punkts). Tiesa jau ir nospriedusi šaj? sakar?, ka izteiciens “citas organiz?cijas, ko attiec?g? dal?bvalsts ir atzinusi par labdar?bas [soci?la rakstura] organiz?cij?m”, kas par?d?s Sest?s direkt?vas 13. panta A da?as 1. punkta g) apakšpunkt?, neizsl?dz atbr?vojuma piem?rošanu fizisk?m person?m, kuras vada uz??mumu, šaj? gad?jum? – priv?tu veidojumu, kas darbojas pe??as nol?k? (iepriekš min?tais spriedums liet? *Kingscrest Associates* un *Montecello*, 36. punkts). Iesniedz?jtiesai ir j?nosaka, vai personu, kas uzrauga b?rnus, sniegtie uzraudz?bas pakalpojumi atbilst min?taj?s norm?s min?tajiem atbr?vojumu no nodok?iem nosac?jumiem, it ?paši “soci?la rakstura” krit?rijam, kurš j?atz?st pakalpojumu sniedz?jam.

24 Trešk?rt, lai piem?rotu Sest?s direkt?vas 13. panta A da?as 1. punkta g)–i) apakšpunkt? min?to atbr?vojumu no nodok?a, fonda sniegtajiem starpniec?bas pakalpojumiem ir j?b?t cieši saist?tiem ar b?rnu uzraudz?bas pakalpojumiem. Komisija un N?derlandes vald?ba apstr?d š?das saiknes esam?bu, balstoties uz 2002. gada 20. j?nija spriedumu liet? Komisija/V?cija (C?287/00, *Recueil*, I?5811. lpp.), kur? netika pie?auta iesp?ja, piem?rojot Sest?s direkt?vas 13. panta A da?as 1. punkta i) apakšpunktu, atbr?vot no nodok?a izp?tes darbu, ko par samaksu veic valsts augst?k?s izgl?t?bas iest?des. Š? sprieduma 49. punkt? Tiesa nosprieda, ka š?du pakalpojumu sniegšana nebija cieši saist?ta ar universit?tes izgl?t?bu, p?c tam, kad t? š? sprieduma 48. punkt? bija konstat?jusi, ka “kaut ar? š?du projektu realiz?cija var tikt uzskat?ta par ?oti noder?gu universit?tes izgl?t?bai, tom?r t? nav nepieciešama t?s m?r?u sasniešanai”.

25 Lai k?da ar? b?tu izteiciena “cieši saist?ti” interpret?cija Sest?s direkt?vas 13. panta A da?as

1. punkta g) un h) apakšpunkta ietvaros, Direktīvas 13. panta A daļas 2. punkta b) apakšpunkts atbrīvojumam no nodokļa paredz nosacījumu, ka attiecīgajam preču piegādātājam vai sniegtajiem pakalpojumiem ir jābūt nepieciešamiem no nodokļa atbrīvoto darījumu veikšanai (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajā lietā *Ygeia*, 26. punkts). No tā izriet, ka pamata prāvā fonda sniegtie starpniecības pakalpojumi ir atbrīvojami no nodokļa tikai tad, ja ir pierādīts, ka tie ir nepieciešami būvniecības pakalpojumiem.

26 Šajā sakarā fonds apgalvo, ka vecākiem, neizmantojot to sniegtos starpniecības pakalpojumus, nebūtu piekļuves personu, kas uzrauga būvniecību, sniegtajiem pakalpojumiem, bet Nīderlandes valdība un Komisija norāda, ka sazināšanās starp uzraugamo būvniecību un personām, kas uzrauga būvniecību, varētu notikt arī citā veidā, kā piemēram ar sludinājumu vai komerciālu aģentūru palīdzību.

27 Kā to pareizi norāda ģenerālvokāls savu secinājumu 55.–57. punktā, visu zināmo personu, kas var uzraudzēt būvniecību, saraksta uzturēšana un šā saraksta nodošana vecāku rīcībā pati par sevi nav uzskatāma par nepieciešamu. Turpretī, ja personu, kas uzrauga būvniecību, priekšvērtības pārbaudes un apmācības darbs, ko veic fonds, ļauj izvēlēties tikai pietiekami kompetentas un uzticamas personas būvniecības uzraudzībai, un tas var nodrošināt, ka būvniecības uzraudzības kvalitāte ir augstāka par to, kādu varētu saņemt vecāki, neizmantojot šīs organizācijas pakalpojumus, tad šāds darbs var tikt uzskatīts par nepieciešamu, lai nodrošinātu kvalitātes būvniecības uzraudzību.

28 Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai, ievērojot iztiesājamās lietas faktus, būvniecības uzraudzības pakalpojumiem, kas sniegti vecākiem saistībā ar fonda sniegtajiem starpniecības pakalpojumiem starp vecākiem un personām, kas uzrauga būvniecību, ir tāds veids un kvalitāte, ka nav iespējams saņemt identiskas vērtības pakalpojumus, neizmantojot tādus starpniecības pakalpojumus kā fonda piedāvātie.

29 Turklāt Nīderlandes valdība pakārtoti norāda, ka minētajiem pakalpojumiem nav jāpiemēro Sestās direktīvas 13. panta A daļas 2. punkta b) apakšpunkts paredzētais atbrīvojums no nodokļa, jo to pamatmērķis ir sniegt fondam papildu ienākumus, veicot darījumus, kas tieši konkurē ar komercuzņēmumu darījumiem, kuriem jāmaksā PVN. Tomēr šāda argumenta izskatīšanai ir nepieciešams pamatā analizēt faktus, kas neietilpst Tiesas, kura saņemusi lūgumu sniegt prejudiciālu nolikumu, kompetenci; iesniedzējtiesai ir jāpārbauda argumenta pamatotība, ievērojot pamata prāvā konkrēto elementu kopumu.

30 Līdz ar to uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunkts kopā ar šo panta 2. punkta b) apakšpunktu ir jāinterpretē tādā veidā, ka starpniecība, kuru nodrošina publisko tiesību subjekti vai citas organizācijas, ko attiecīgā dalībvalsts atzinusi par sociāli rakstura organizāciju, starp personām, kuras meklē būvniecības uzraudzības pakalpojumus, un personām, kuras tos piedāvā, var tikt atbrīvota no nodokļa atbilstoši minētajām normām tikai tad, ja:

- būvniecības uzraudzības pakalpojumi paši atbilst atbrīvojumu no nodokļiem nosacījumiem, kurus paredz šīs normas;
- šiem pakalpojumiem ir tāds veids un kvalitāte, ka vecāki nevarētu saņemt identiskas vērtības pakalpojumus, neizmantojot tādus starpniecības pakalpojumus kā pamata prāvā esošie;
- šo starpniecības pakalpojumu pamatmērķis nav gūt to sniedzējam papildu ienākumus, veicot darījumus, kas tieši konkurē ar komercuzņēmumu, kuriem jāmaksā PVN, darījumiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

31 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šā tiesvedībā ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tādēļ lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, izņemot minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumus, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) pasludina:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunkts kopā ar šo panta 2. punkta b) apakšpunktu ir jāinterpretē tādējādi, ka starpniecība, kuru nodrošina publisko tiesību subjekti vai citas organizācijas, ko attiecīgā dalībvalsts atzinusi par sociāla rakstura organizācijām, starp personām, kuras meklē būvniecības pakalpojumus, un personām, kuras tos piedāvā, var tikt atbrīvota no nodokļa atbilstoši minētajām normām tikai tad, ja:

- būvniecības pakalpojumi paši atbilst atbrīvojumu no nodokļiem nosacījumiem, kurus paredz šīs normas;
- šiem pakalpojumiem ir tāds veids un kvalitāte, ka vecāki nevarētu saņemt identiskas vērtības pakalpojumus, neizmantojot tādus starpniecības pakalpojumus kā pamata prāvu esošie;
- šo starpniecības pakalpojumu pamatmērķis nav gūt to sniedzējam papildu ienākumus, veicot darījumus, kas tieši konkurē ar komercuzņēmumu, kuriem jāmaksā pievienotās vērtības nodoklis, darījumiem.

[Paraksti]

** Tiesvedības valoda – holandiešu.